

han forvalter dem eller lader dem drive. Jeg er enig i, at hvis Ejendommene administreres under eet, saaledes at de sammensmeltes og virkelig kunne siges at være een selvstændig Ejendom, kan der kun være Tale om eet Fradrag, men ellers kan Regelen ikke gælde; dette anser jeg imidlertid for at være af mindre Betydning overfor hele det store Spørgsmaal.

I anden Del af dette sidste Stykke fastsættes det, at Fradraget skal beregnes i den Kommune, hvorfra Ejendomme drives eller forvaltes. For det første kan det jo være vanskeligt at fastslaa, hvorfra Ejendommene drives eller forvaltes. Man kunde tænke sig, at de slet ikke bleve drevne eller forvaltede fra en Ejendom, som laa sammen med dem. Man kunde tænke sig, at en Mand ejede et Stykke Jord, som han anvendte til Havebrug, men boede et helt andet Sted. Der vilde det være rigtigt, at Fradraget faldt paa Ejendommen, paa Havelodden, og ikke paa det Sted, hvor han boede. Jeg tror, det er rimeligt at komme til en saadan Bestemmelse, at Fradraget fordeltes efter de Kommuner, hvor Vurderingen faldt. Jeg tænker mig et saadant Tilfælde, hvor hele Jordtilliggendet ligger i een Kommune og Huset i en anden, saa vilde det være rimeligt at fordele Afgiften efter Vurderingssummen i de forskellige Kommuner. Men ogsaa paa dette Punkt antager jeg, at en Forhandling rimeligvis vil kunne føre til Enighed.

Jeg anser de Indvendinger, jeg har imod § 1's sidste Stykke, for langt mindre væsentlige. I øvrigt er det lidt vanskeligt med Inddelingen, idet Lovforslaget er saa mærkelig delt med Romertal. Der er egentlig kun een Paragraf, § 1, idet § 2 kun bemyndiger Finansministeren til at lade Loven optrykke, hvortil jeg for øvrigt ikke finder tilstrækkelig Grund.

Jeg maa ogsaa mene, at naar man overhovedet gaar til denne Ændring i § 7, maa man tillige gaa til en Ændring af den første Del af § 7, den, som berører Lejeboliger, idet det vilde være urimeligt, at man ikke samtidig gør noget for disse. Den Gang man satte disse Summer, 60, 120 og 180 Kr., vare de allerede for smaa og skyldtes, som ærede Medlemmer ville vide, Hensynet til den da gældende Bygningsafgifts Bestemmelser. Men nu i alt Fald ere Summerne alt for smaa, og jeg vil foreslaa, at man forhøjer dem med $\frac{1}{5}$, og gaar op til 72, 144 og 216 Kr. Derved vilde man komme til en rimeligere og billigere Bestemmelse end den, man har i Øjeblikket. Disse to Ting følges ad. Naar man altsaa

vil have Fradraget bestemt paa den Maade, at man gaar til 2,500 Kr. for alle Ejendomme — og det gaar jeg ud fra, man kan blive enig om —, maa man ogsaa samtidig gaa til at slaa den Frihed, man giver for hele Ejendomsskylden, fast overfor disse mindre Lejligheder.

Jeg vender mig saa til de fiskale Hensyn. Det, man har foreslaaet fra Forslagsstillernes Side, 1,2, er tilstrækkeligt, hvis man holder sig til Lovforslagets Regler, altsaa til de 2,500 Kr. for Ejendomme paa Landet og paa Købstædernes Markjorder, og hvis man fastholder den gamle Bestemmelse, at det for Købstædernes Vedkommende skal være Beboernes Forhold, der afgøre, om Ejendommen skal fritages. Forholdet er, at da vi i 1904 gik til Ejendomsskyldvurdering, gjorde man det saaledes op, at der var en Skyldværdi af 5,338 Mill. Kr., og derfra blev trukket 800 Mill. Kr., som vare for afgiftsfri Ejendomme. Tilbage blev altsaa 4,550 Mill. Kr. Naar man nu gaar til dette Fradrag, som er foreslaaet i Lovforslaget, bliver det for Provinsbyerne 5 Mill. Kr. og for Landdistrikterne 325 Mill. Kr., som altsaa blive afgiftsfri. Det er 330 Mill. Kr., og vil man trække det fra de 4,550 Mill. Kr., saa faar man en afgiftspligtig Sum af 4,220 Mill. 1,2 pro mille slaar da til, for nu i Øjeblikket giver 1,1 pro mille 5,005,000 Kr., og 1,2 pro mille vil give 5,064,000 Kr., saa det vil endda være en lille Smule mere, end man i Øjeblikket har. Men jeg tror paa den anden Side ikke, man kan gaa saa sikkert ud fra den Beregning, at man faar de 60,000 Kr. mere.

Hvis man derimod gaar til det, jeg maa foreslaa paa Regeringens Vegne, at man forhøjer den skattefri Lejesum med $\frac{1}{5}$ og gaar til et Fradrag for alle Ejendomme i Landet af 2,500 Kr., skal jeg først tage, hvordan det forholder sig med Købstædernes Ejendomme. Deraf er der i København 19,000 Ejendomme, og deraf vil i Forvejen $\frac{1}{5}$ være fri ved dette Lejeværdifradrag, og for Provinsernes Vedkommende er der 51,000 Ejendomme, og der vil omtrent være $\frac{1}{3}$ fri. Det giver altsaa 70,000 Ejendomme i alt, og der maa De trække 21,000 fra, saa faa De 49,000 Ejendomme tilbage, og dette Tal multipliceret med 2500 giver 123 Mill. Hvis man udstrækker de 2,500 Kroners Fradrag til hele Landets Ejendomme, vil det for Byerne blive 128 Mill., for Landet 310 Mill. Kr., følgelig i alt 438 Mill. Kr. Naar man medtager Nedgangen ved Forhøjelsen med $\frac{1}{5}$, faar man